

[Indenrigsministeren.]

holdsvis forsørgere og ikke-forsørgere. Disse 3 sæt personfradrag foreslås erstattet af 2 sæt på henholdsvis 5.000 kr./2.500 kr. og 4.000 kr./2.000 kr. De kommuner, der har valgfrihed mellem personfradrag, vil således fremtidig kun kunne vælge mellem 3 sæt fradrag, nemlig de 2 sidstnævnte og det største fradrag på 6.000 kr./3.000 kr.

Idet jeg i øvrigt nærmere tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Helveg Petersen): Jeg har hermed på det radikale venstres vegne den ære at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af arbejdspladsernes problemer.

Forslaget er enslydende med det forslag, jeg på vegne af en kreds af forslagsstillere fremsatte i folketinget den 12. marts 1965. Forslaget var til første behandling den 31. marts 1965 (Folketingstidende spalte 4384-4419) og henvistes til behandling i et udvalg. Dette udvalg afsluttede ikke sit arbejde i forrige folketingsår.

Baggrunden for forslaget om nedsættelsen af en kommission må søges i den moderne udvikling inden for samfund og erhvervsliv, karakteriseret ved en stærkt gennemført arbejdsdeling, der i mange tilfælde gør det vanskeligt for den enkelte at se resultatet af egen indsats.

Spørgsmålet om, hvordan man påvirker udviklingen, så man bedre kan kalde på den enkeltes virkekræfter og imødekomme det menneskelige behov for udfoldelsesmuligheder, er meget betydningsfuldt for såvel arbejdstagere som arbejdsgivere, men også for samfundet som helhed. Herunder vil mange problemer melde sig med krav om en nærmere undersøgelse. Jeg tænker her særlig på begrebet industrielt demokrati, men i øvrigt må det være kommissionens opgave at belyse samtlige de spørgsmål, der generelt skønnes at være af betydning for klimaet på arbejdspladserne.

Der er på en række områder foretaget undersøgelser, hvorunder adskillige problemer hentet fra arbejdspladserne er belyst. Resultatet af disse undersøgelser såvel som

de erfaringer, der er indhøstet af samarbejdsudvalgene, må indgå i kommissionens arbejde. På samme måde må udenlandske erfaringer på hele dette område tages op til vurdering sammenholdt med danske forhold.

Vi har ikke inden for det radikale venstre set det som en opgave i enkeltheder at vise, hvilke konkrete spørgsmål kommissionen skal inddrage i sine overvejelser, men peger på nødvendigheden af, at kommissoriet bliver bredt, således at kommissionen har adgang til at beskæftige sig med alle de forhold, som efter kommissionens opfattelse har indflydelse på udviklingen inden for hele dette område.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om anlæg og drift af tunnelbaner i Københavns, Frederiksberg og Tårnby kommuner.

(Lovforslaget (nr. 38) findes i tillæg A. sp. 485, fremsættelsen i tidenden sp. 62).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Lovforslaget her svarer i det store og hele til det lovforslag, som vi havde til behandling i foråret; kun på et par enkelte, uvæsentlige punkter afviger det fra det tidligere fremsatte lovforslag.

I folketingsudvalget har vi haft nogle møder siden førstebehandlingen i foråret, men udvalget nåede ikke — hvad der heller ikke var ventet — at færdigbehandle det meget vidtrækkende forslag. Det er ikke min hensigt her ved første behandling i dag at komme nærmere ind på enkelthederne i lovforslaget; jeg vil henvise til mine bemærkninger, da forslaget var til behandling i sidste folketingsår. Dengang var finansieringen af tunnelbaneanlægget genstand for en ret indgående drøftelse — det er også meget store summer, det drejer sig om — men jeg skal ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind herpå. Lovforslaget forudsætter denne gang ligesom tidligere, at staten bærer tre fjerdedele af udgifterne ved anlægget og de respektive kommuner en fjerdedel.

Derimod vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til betydningen af en tunnel-